Es war noch keine Sehnsucht da, der Busen wogte noch nicht, der Körper fühlte noch kein Rieseln der Haut, das Gesicht war noch nicht mit Schweisstropfen gezeichnet, als jener Bösewicht, nur erblickt, mir plötzlich schon das Herz entwandte, er der Räuber meiner Fassung, der Gebieter über mein Leben (mein Gatte). Nun so will ich denn versuchen auf irgend eine Weise Groll zu zeigen, dem Stolz zur Macht verhilft.

जाता लता कि शैले जातु लतायां न जायते शैलः । संप्रति तदिपरीतं जनकलतायां गिरिदयं जातम् ॥ १६३ ॥

Eine Liane wächst wohl auf einem Berge, aber niemals erhebt sich ein Berg aus einer Liane; jetzt sehen wir aber das umgekehrte Verhältniss: auf einer Goldliane (auf dem schlanken Körper) erhebt sich ein Hügelpaar (die Brüste).

> ज्ञातिमात्रेण किं कश्चिद्धन्यते पूज्यते क्वचित्। व्यवकारं परिज्ञाय बध्यः पूज्यो ४व वा भवेत्॥ १६४॥

Wird jemals Jemand des blossen Standes wegen getödtet oder geehrt? Hat man sein Treiben erkannt, dann mag man ihn tödten oder ehren.

ज्ञातिर्यातु रसातलं गुणागणस्तस्याप्यधा गच्छता शीलं शैलतटात्पतलभिजनः संदृद्धाता विक्तना । शीर्षे वैरिणि वञ्चमाणु निपतलर्थी उस्तु नः केवलं येनैकेन विना गुणास्तृणलवप्रायाः समस्ता इमे ॥ १६५ ॥

Der Stand fahre zur Hölle, die ganze Schaar der Vorzüge sinke noch tiefer hinab, die gute Gemüthsart stürze vom jähen Felsen, das edle Geschlecht werde vom Feuer verzehrt, auf den Heldenmuth falle wie auf einen Feind schnell der Donnerkeil nieder, Geld allein bleibe uns, da ohne dieses eine alle jene Vorzüge so viel werth sind wie ein Häuflein Gras.

ज्ञातिति कत्या मक्तीक् चित्ता कस्मै प्रदेयिति मक्तान्वितर्कः। दत्ता सुखं प्राप्स्यति वा न वेति कत्यापितृबं खल् नाम कष्टम् ॥ १६६ ॥

So wie eine Tochter geboren wird, beginnt hier sogleich grosse Sorge; dann folgt ein langes Hinundherdenken, an wen sie zu verheirathen sei; ist sie verheirathet, so fragt man sich, ob sie Glück finden werde oder nicht: Vater einer Tochter zu sein ist in der That ein grosses Uebel.

ज्ञात्यन्धाय च डुर्मुखाय च जराजीर्णाखिलाङ्गाय च प्रामीणाय च डुष्कुलाय च गलत्कुष्ठाभिभूताय च । यच्क्तीषु मनोक्रं निजवपुर्लक्मीलवश्रद्धया पण्यस्त्रीषु विवेककल्पलिकाशस्त्रीषु रुग्येत कः ॥ १६७ ॥

963) KUVALAJ. 120, a.

964) Hit. I, 51.

965) Bhartr. 2,32 Bohl. 24 Habb. 38 lith. Ausg. 42 Galan. Çârñg. Paddh. a. 되면 st. 대면, 저희 st. 규モ니. b. 규진대 st. 규진대. c. 최- र्वास्तु st. म्रंबी ४स्तु, म्राष्ट्र पततु वर्वस्तु न के ः वः ॰प्रायः

• 966) Рамкат. I, 266. ed. orn. 222. a. पुत्री-ति जाता म*ः* 

967) BHARTE. 1,89 BOHL. 92 HABB. a. 517-